

Review Boombalfestival 2008

<http://www.folkroddels.be/artikels/40246.html>

“Finalement, je m’oriente vers le chapiteau où doit jouer le groupe HOT GRISELDA. Le nom ne me dit rien, c’est seulement le deuxième bal de ce nouveau groupe. Mais quand on m’annonce que deux des musiciens sont les désormais célèbres Toon Van Mierlo et Jeroen Geerinck, je suis déjà persuadée que la musique sera de qualité. Et c’est le cas. Les deux autres membres du groupe sont hollandais, Kaspar Laval et Stijn Van Beek. Le groupe est basé sur l’association des deux uilleann pipes (Stijn et Toon) avec bouzouki et guitare. Pour certains morceaux, la cornemuse est abandonnée au profit des flûtes. Le résultat est très convainquant. La majorité des morceaux joués sont des compositions de Toon. Quand on les entend, on sent bien la signature et le style de Toon, mais aucun des morceaux n’est commun au répertoire des autres groupes dont il fait partie. Pour ce nouveau groupe, c’est un tout nouveau répertoire qu’il a préparé. Remarquable travail!!!”

CD review

Appelrekords/ APR1317

Nauwelijks één jaar na het ontstaan van de groep brengt HOT GRISELDA al een eerste (titelloze) CD uit. Toen ik deze groep voor het eerst live aan het werk zag (in augustus 2008) was ik al getroffen door hun gloednieuwe en originele repertoire, en dat na slechts enkele repetities. In een [interview](#) legde Kaspar ons uit dat het meteen muzikaal klikte tussen de groepsleden. Er was nauwelijks overleg nodig bij het arrangeren. Dit verklaart wellicht ook waarom ze al zo snel met een (schitterende) CD op de proppen komen.

Ter herinnering: deze groep bestaat uit twee Belgische muzikanten (**Jeroen Geerinck** op gitaar en **Toon Van Mierlo** op Uilleann Pipes, melodeon en sax) en twee Nederlandse muzikanten (**Kaspar Laval** op bouzouki en **Stijn Van Beek** op Uilleann Pipes en Low Whistle). Voor een eerste kenmerk en wellicht zelfs het belangrijkste concept van Hot Griselda verwijzen we naar het nummer ‘**Nadia & Le Clown**’ waar twee uilleann pipes samenspelen met twee snaarinstrumenten.

Een andere eigenschap is dat dit album zich dankzij de rijke composities richt naar een erg breed publiek. Deze groep speelt niet alleen uitstekend ten bal. In alle nummers wordt het ritme duidelijk aangegeven en zorgt voor een hoge dansbaarheidsfactor (zelfs voor beginnende dansers). Maar ik die deze CD meermaals beluisterd heb, op verschillende tijdstippen en met verschillende humeuren kan getuigen dat dit ook excellente luistermuziek is. Geen enkel nummer ontgoochelt.

Ik moet wel afraden om ‘**De Groene Michel / De Hormonale Heks**’ (een plinn) op te leggen in de auto, vooral als je van Bretoense muziek houdt. Het is immers erg moeilijk om te rijden en de controle over de pedalen te houden bij een dergelijk opzwevend ritme dat je haast verplicht om met de voeten te stampen. Ik heb dit gevoel ook bij de bekende Bretoense groep SKOLVAN... Kortom, dit nummer is een écht festou noz nummer. Een pluim voor de gitaar/bouzouki die het strakke ritme aanhouden, en vooral in de ton double voor de elektrische gitaar!

De overgang van dit nummer met het volgende (een wals) illustreert een ander kenmerk van deze CD en van de groep : ze beheersen de kunst om zeer dynamische stukken af te wisselen met zeer zachte melodietjes. Vaak vinden we dan Toon terug op melodeon (zoals

in het magnifieke '**Dorpeldanske**') of op sopraansax zoals in de mooie compositie van Jeroen ('**Moonlight Patrol**').

Tot slot nog een speciale verwijzing naar '**Trip to Falsterbo**', een Zweeds aandoend nummer dat schitterend gespeeld wordt en met in het midden een plotse verandering in dynamiek zonder dat het ritme gebroken wordt. Dit is zowel zeer aangename luistermuziek als dansmuziek.

Verleden december haalde Hot Griselda in onze eindejaarspoll een mooie tweede plaats bij de 'nieuwe groepen'. Met deze plaat weten we nu ook waarom...

Tekst: **Emilie Chevalier**

Vertaling: Jak <http://www.folkroddels.be/artikels/43243.html>

CD review

Ezine Mazzmusikas, november 2009

(AMG)

De groepsnaam met dito hoes en songtitels als *Schojaseuten*, *The Golden Shower* en *Goedkope Tranen* doet het ergste vrezen. Ongegrond want het gaat hier niet om een studentikoos genotgezelschap of om een Monty Python pastiche (waar de naam vandaan komt) maar om pure folk van het zuiverste type. Stijn Van Beek (uilleann pipes, whistle), Jeroen Geerinck (gitaar, toetsen), Kaspar Laval (bouzouki, gitaar) en Toon Van Mierlo (uilleann pipes, melodeon, whistle, sopraansax) bewijzen dat ze hun klassiekers bestudeerd hebben. De heren brengen enkel eigen nummers die het zeker doen op de dansvloer van eender welk Boombal maar vooral ook uiterst genietbaar zijn in huiskamercontext. Een Nederlands/Belgische samenwerking waar we beslist nog van zullen horen. (GTB)

CD review Folker (DE)

Hot Griselda became "die Besondere" in Folker 2/10

Here's the review:

Uilleann Pipes gelten gemeinhin als Instrument der traditionellen irischen Musik. Die fünf belgischen und niederländischen Musiker Stijn van Beel, Kaspar Laval, Jeroen Geernick, Toon van Mierlo und Gunnar van Hove bewegen sich auf /Hot Griselda/ durchaus auch im Fahrwasser der Irish-Trad-, Celtic-Swing- und Rythm-'n'-Reel-Musik, entwickeln dabei aber einen ganz eigenen Stil. Der Rezensent durfte van Beel und Laval schon mit ihren Bands Kill da Goose und Stargazer lauschen und bestaunen, was da abgeht. Ja, die Pipes klingen irisch, was aber mehr an den Hörgewohnheiten als an der Musik selber liegen mag. Die Melodien der durchweg selbst komponierten und arrangierten Stücke klingen außer irisch auch bretonisch, skandinavisch, niederländisch/flämisch, balkanisch oder gar nicht ethnisch verortbar jazzig, avantgardistisch, schräg, wild, und beim Erklängen eines Sopransaxofons kommt die Erkenntnis: Die Pipes haben das gleiche Potenzial der Globalisierung wie das Sax, passen in die modernen Städte Europas genau wie in die grünen Hügel Irlands, und ebenso Whistles, Bouzouki, Gitarre, Melodeon, Bodhrán und Keyboard. Die Musik ist voller Feinheiten, die beim fast durchweg hohen Tempo nicht sofort auffallen, sich bei genauem Zuhören aber als äußerst filigranes Zusammen- und

Wechselspiel der verschiedenen Instrumente, als Tonartenwechsel, als Duelle von Rolls und Stakati erweisen. Zudem variieren die Musiker die Themen immer wieder, verzieren sie neu, ziehen Töne in die Länge, hacken andere ab, wechseln die Taktbetonung hier und da und so weiter. Man würde den Spielern eigentlich gerne auf die Finger schauen, immerhin kann man sich fallen lassen. Schade nur, dass es nicht mehr Infos zu den Tunes und den Ideen dahinter gibt! Vielleicht gehört es aber auch zum Credo der Musiker, ihre Musik für sich selbst sprechen zu lassen oder zum Nachdenken über die großenteils niederländischen oder flämischen Titel wie „Schojaseuten“ oder „Goeskope Tranen“ anzuregen – oder über den Sinn des Covers.

/Michael A. Schmiedel

CD review Irish Music Magazine (IE)

HOT GRISELDA

Appel Rekords

APR 1317, 2009

www.goodnoise.com

What's Irish, what's Dutch, what's Flemish? And what have bagpipes got to do with it? Well one recent album Hot Griselda might go a long way to clarify those three questions. I know a few folks from Antwerp who say they speak Dutch but are happy to be Flemish. I recall a picture in the Broodhuis Museum in the Grote Markt in Brussels of a happy crowd walking to a wedding lead by a red faced bagpiper, that's by Bruegel painted it around 1560. So the language goes back a long way and so does bag piping. But what about the Netherlands and what about uilleann pipes? Back in 2007 two lads from Holland: Toon Van Mierlo (uilleann pipes, saxophone, diatonic accordion, etc) of Naragonia and Stijn Van Beek (uilleann pipes, whistle) met up with Jeroen Geerinck of Snaarmaarwaar and bouzouki player Kaspar Laval, they had a few tunes together (as you do) and formed Hot Griselda.

So with their roots somewhere in a soil that is almost Irish and almost Flemish they've produced an album of exciting often hypnotic bagpipe music. It is a refreshing twist on the old pipes fusion story we've been used to here in Ireland. For many years uilleann pipes and fusion has meant the bagpipe gets tacked onto some Hiberno jazz, but here the effect is very different. There are 13 tracks on show and they range from more or less Irish material such as the opening Schojateuten, to a what to my ears sounds very Breton De Walvissenmars. Social dance is on the rise in Flanders and the lads have Dorpeldanske to bring them up to date with the latest folk trend. Then there is a track with an intro straight out of Andy Irvine's work with Patrick Street, Trip To Falsterbo (featuring a lovely interplay here between box and zook). For an altogether gorgeous tune look up Honingkoekjes, it has a feel of an acoustic Moving Hearts and is crying out for someone to write words to it.

It's all new work, it's bagpipes and bouzouki and box, what isn't there to like?

Seán Laffey